

εσώψυχα

εσώψυχα, τα, ουσ. [πλ. ουδ. του επιθ. εσώψυχος], ιδίως εύχρ. στη φρ. βγάζω τα εσώψυχά μου, εκδηλώνω, ιδίως με λόγια, όλα όσα κρατούσα θαμμένα, θετικά ή αρνητικά, βαθιά στην ψυχή μου: «της εκμυστηρεύτηκα τον έρωτά μου, και μπρος στα έκπληκτα μάτια της έβγαλα τα εσώψυχά μου, που τόσο καιρό ήθελα να της εκμυστηρευτώ || του 'χα τέτοιο μίσος του παλιοκερατά, που, μόλις τον συνάντησα, έβγαλα τα εσώψυχά μου και ηρέμησα». Πολλές φορές, μετά το ρ. της φρ. ακολουθεί το όλα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας